

WRĘCZYCA WIELKA

OBLUBIENIEC

Nr 2020/10 8.03.2020

Tygodnik Parafii Świętego Józefa Oblubieńca Najświętszej Maryi Panny

Drodzy Parafianie! Bracia i Siostry w Chrystusie! Święty Kościele we Wręczycy!

„Dusza nasza oczekuje Pana,
On jest naszą pomocą i tarczą.”
(Ps 33, 22)

Jak pięknie jest być na Taborze, czyli na modlitwie, w łączności serdecznej z Bogiem i całym niebem. Nie zapominajmy jednak, że modlitwa i służba braciom to dwa niezbędne wymiary miłości do Boga. Musi być równowaga między nimi w naszym życiu.

ks. Robert Grohs, Proboszcz

PAPIEŻ FRANCISZEK NA TWITTERZE:

„Godność osoby, sprawiedliwość, subsydiarność, solidarność: to wkład Nauki Społecznej Kościoła we wspólne poszukiwanie „algor-etyki”. Dokument, który dziś w tej sprawie został podpisany jest ważnym krokiem w tę stronę.” (28.02) „Dzień Chorób Rzadkich jest okazją, aby zaopiekować się naszymi braćmi i siostrami, którzy na nie cierpią, włączając w to badania, leczenie i opiekę społeczną, w taki sposób, aby mieli równe szanse i mogli się cieszyć pełnią życia.” „Pozwólmy się pojednać, aby żyć jak umiłowane dzieci, grzesznicy, którym przebaczone, jako uzdrowieni chorzy, jako wędrowcy, wsparci towarzyszeniem.” (29.02) „Ewangelia na dziś (Mt 4, 1-11) pokazuje, jak Jezus odpowiada kusicielowi, który trzykrotnie stara się postawić Go w trudnej sytuacji. Niech Jego doświadczenie pomoże także i nam zachować czujność wobec pokus i nie poddawać się żadnemu bożkowi tego świata.” „Proszę, bądźcie pamiętali w modlitwie o mnie i moich współpracownikach z Kurii Rzymskiej, z którymi dziś wieczorem rozpoczynamy tydzień ćwiczeń duchowych.” (1.03) „Pragnę na nowo wyrazić moją bliskość z chorymi na koronawirusa i z pracownikami służby zdrowia, którzy się nimi opiekują, jak również z władzami cywilnymi i tymi wszystkimi, którzy angażują się w towarzyszenie pacjentom i w zatrzymanie tej epidemii.” „Wielki Post to odpowiedni czas, aby skonfrontować się z bólem tego, który cierpi i nie znajduje nikogo, kto by mu pomógł. To czas, w którym współczucie konkretyzuje się w solidarności, w opiece.” (6.03)

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

1. Dziś przypada II Niedziela Wielkiego Postu, tak zwana Niedziela „Ad Gentes”, która jest co roku Dniem Modlitwy, Postu i Solidarności z Misjonarzami. Tym razem przeżywamy ją pod hasłem „Eucharystia i misje”.
2. Wolontariusze misyjni zbierają dziś przed kościołem ofiary na pomoc Misjonarzom, a na plakacie znajdziemy numer telefonu potrzebny do pomocy SMS-owej, aktualnej do końca 2020 r.
3. Za tydzień o 11:00 odbędzie się spotkanie rodziców kandydatów do bierzmowania z klas pierwszych.
4. Dziękujemy rodzicom, którzy ofiarnie pomagają swoim pociechom brać udział w cotygodniowych spotkaniach Dzieci Bożych, w każdą sobotę o 11:00 w Domu św. Józefa.
5. Przypominamy, tegoroczne rekolekcje wielkopostne dla młodzieży i dorosłych w naszej parafii odbędą się w dniach 15-18 marca, a dla dzieci rozpoczynają się już jutro. Prosimy o pamięć w modlitwie i ofiarowanie trudności w ich intencji.
6. W poniedziałek o 17:00 i w środę o 16:30 dla dziewcząt, a we czwartek o 18:15 dla chłopców odbędzie się kolejne obowiązkowe spotkanie kandydatów do bierzmowania z klas pierwszych.
7. Nabożeństwa Drogi Krzyżowej odprawiamy w piątek o 16:30 dla dzieci, a o 17:15 dla młodzieży i dorosłych. Nabożeństwo Gorzkich Żali odbywa w niedzielę o 16:30.
8. W najnowszej „Niedzieli” polecamy artykuł pt. „Od epidemii wybaw nas, Panie” o tym, jak powinien zachować się wierzący w czasach zarazy oraz tekst „Rozczarowanie”, czyli druga część rekolekcji, które na łamach „Niedzieli” prowadzi ks. Krzysztof Pawlina, rektor Papieskiego Wydziału Teologicznego w Warszawie.
9. Proszę o zgłaszanie się chętnych do obejrzenia filmu „Prymas” o losach uwięzionego przez komunistów Czcigodnego Sługi Bożego Stefana Wyszyńskiego oraz filmu o O. Pio, aby można było ustalić dogodny terminy.
10. Można jeszcze zabrać ze stolika pod chórem skarbonkę jałmużny wielkopostnej pod nazwą „Dar Juniora dla Seniora”. Z ich pomocą dzieci wspomagają starszych rezygnując w Wielkim Poście z jakiejś przyjemności i składając ofiary do swoich skarbonek. Przypominamy, że dochód z tego dzieła zasili diecezjalny i parafialny fundusz pomocy seniorom.
11. Do zawarcia sakramentu małżeństwa przygotowuje się Paweł Sosnowski z Wręczyca Małej i Beata Seweryn z Częstochowy. Gdyby ktokolwiek wiedział o przeszkodach do zawarcia tego małżeństwa, zobowiązany jest zgłosić to w kancelarii parafialnej.
12. Członkowie Domowego Kościoła Ruchu Światło-Życie z naszej parafii organizują pielgrzymkę czcicieli Matki Bożej do Medjugorie, która odbędzie się w dniach 19-27 lipca br. Telefony kontaktowe organizatorów: 600 892 102, 662 007 385.
13. Z naszej wspólnoty parafialnej odszedł do Domu Ojca śp. Władysław Jaszczuk z ul. Strażackiej, l. 90. Wieczny odpoczynek racz Mu dać, Panie.

Nigdy nie wolno dialogować z diabłem!

Papież Franciszek podczas modlitwy Anioł Pański,

1.03.2020

Drodzy bracia i siostry, dzień dobry!

W tę pierwszą niedzielę Wielkiego Postu Ewangelia (por. Mt 4, 1-11) mówi, że po chrzcie w Jordanie „Duch wyprowadził Jezusa na pustynię, aby był kuszony przez diabła” (w. 1). Przygotowuje się do rozpoczęcia swojej misji jako zwiastun królestwa niebieskiego i, podobnie jak wcześniej Mojżesz i Eliasz w Starym Testamencie (por. Wj 24,18; 1 Krl 19,8), czyni to poprzez czterdziestodniowy post. Zaczyna "Wielki Post".

Pod koniec tego okresu postu wtargnął kusiciel, diabeł, który starał się trzy razy postawić Jezusa w trudnej sytuacji. Pierwsza pokusa nawiązywała do faktu, że Jezus był głodny i szatan zasugerował mu: „Jeśli jesteś Synem Bożym, powiedz, żeby te kamienie stały się chlebem” (w. 3) - rzuca Mu wyzwanie. Ale odpowiedź Jezusa jest jasna: „Napisane jest: «Nie samym chlebem żyje człowiek, lecz każdym słowem, które pochodzi z ust Bożych»” (4, 4). Odwołuje się do Mojżesza, kiedy przypominał ludowi o długiej drodze odbytej na pustyni, podczas której nauczył się, że jego życie zależy od Słowa Bożego (por. Pwt 8,3).

Następnie diabeł próbuje po raz drugi, (w. 5-6) stał się bardziej przebiegły, również powołując się na Pismo Święte. Strategia jest jasna: jeśli pokładasz tak wiele ufności w moc Bożą, to doświadcz jej, istotnie bowiem samo Pismo mówi, że aniołowie pospieszą Tobie na pomoc (w. 6). Ale również w tym przypadku Jezus nie daje się speszyc, ponieważ każdy, kto wierzy wie, że Bóg nie wystawia go na próbę, lecz powierza się Jego dobroci. Dlatego na słowa Biblii, interpretowane instrumentalnie przez szatana, Jezus odpowiada innym cytatem: „Ale jest napisane także: «Nie będziesz wystawiał na próbę Pana, Boga swego»”(w. 7).

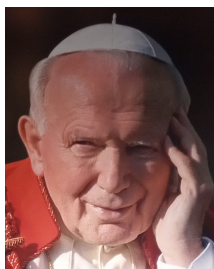
Wreszcie trzecia pokusa (w. 8-9) ujawnia prawdziwą myśl diabła: skoro nadejście królestwa niebieskiego oznacza początek jego porażki, to szatan chciałby odciągnąć Jezusa od wypełniania swojej misji, oferując mu perspektywę mesjanizmu politycznego. Ale Jezus odrzuca bałwochwalstwo ludzkiej władzy i chwały, a ostatecznie odpędza kusiciela, mówiąc: „Idź precz, szatanie! Jest bowiem napisane: «Panu, Bogu swemu, będziesz oddawał pokłon i Jemu samemu służyć będziesz» (w. 10)”. I w tym momencie do Jezusa, wiernego przekazaniu Ojca, przystąpili aniołowie aby Mu służyć (por. w. 11).

Uczy to nas, że Jezus nie prowadzi dialogu z diabłem. Jezus odpowiada diabłu Słowem Bożym, a nie swoim własnym. Natomiast my, gdy jesteśmy kuszeni, zaczynamy dialogować z pokusą, dialogować z diabłem: tak, mogę to uczynić, a potem się wypowiadam itd. Nigdy nie wolno dialogować z diabłem! Jezus czyni wobec diabła dwie rzeczy: wypęda go, albo odpowiada Słowem Bożym. Uważajcie: nigdy nie dialogujcie z pokusą. Nigdy nie dialogujcie z diabłem.

Także dzisiaj szatan wdziera się w życie ludzi, aby kusić ich swoimi nęcącymi propozycjami; dołącza swój głos do wielu innych, które próbują oswoić sumienie. Z wielu stron docierają przesłania i zachęcają „by dać się skusić”, aby doświadczyć odurzenia wykroczeniem. Doświadczenie Jezusa uczy nas, że pokusa jest próbą

podążania drogami alternatywnymi wobec dróg Bożych – zrób to, nie ma problemu, a poza tym Bóg przebacza. Pozwól sobie na jeden dzień radości – ależ to grzech! – nie, to nic takiego – są to drogi alternatywne, drogi dające nam poczucie samowystarczalności i cieszenia się życiem, będącym celem samym w sobie. Ale wszystko to jest iluzoryczne: bardzo szybko zdajemy sobie sprawę, że im bardziej oddalamy się od Boga, tym bardziej czujemy się bezbronni i bezsilni wobec wielkich problemów egzystencji.

Niech Dziewica Maryja, Matka Tego, który zmiążdżył głowę węża, pomoże nam w tym okresie Wielkiego Postu zachować czujność wobec pokus, nie poddawać się żadnemu bożkowi tego świata, iść za Jezusem w walce ze złem; a my również będziemy zwycięzcami tak, jak Jezus.

Św. Jan Paweł II

Adhortacja Apostolska CHRISTIFIDELES LAICI

**O powołaniu i misji świeckich w Kościele i w świecie
dwadzieścia lat po Soborze Watykańskim II, odc. 27**

**ROZDZIAŁ III – PRZEZNACZYŁEM WAS NA TO, ABYŚCIE
SZLI I OWOC PRZYносиLI**

Współodpowiedzialność świeckich w Kościele-Misji

ŻYĆ EWANGELIĄ SŁUŻĄC CZŁOWIEKOWI I SPOŁECZEŃSTWU

Ewangelizacja kultury i kultur człowieka

44. Służba na rzecz osoby i ludzkiego społeczeństwa wyraża się i urzeczywistnia w tworzeniu i przekazywaniu kultury, co — zwłaszcza w naszych czasach — stanowi jedno z najpoważniejszych zadań ludzkiego współżycia i społecznego rozwoju. W świetle nauki Soboru przez „kulturę” rozumiemy „wszystko, czym człowiek doskonali i rozwija wielorakie uzdolnienia swego ducha i ciała; stara się drogą poznania i pracy poddać sam świat pod swoją władzę; czyni bardziej ludzkim życie społeczne tak w rodzinie, jak i w całej społeczności państwowej przez postęp obyczajów i instytucji; wreszcie w dziełach swoich w ciągu wieków wyraża, przekazuje i zachowuje wielkie doświadczenia duchowe i dążenia na to, aby służyły one postępowi wielu, a nawet całej ludzkości”. Tak pojętą kulturę należy uważać za wspólne dobro każdego ludu, za wyraz jego godności, wolności i twórczego zmysłu; za świadectwo jego dziejowej drogi. W szczególności, tylko w obrębie kultury i poprzez kulturę wiara chrześcijańska staje się historyczna i tworzy historię.

Wobec rozwoju kultury, która się odznacza oderwaniem nie tylko od wiary chrześcijańskiej, ale wręcz od wartości ludzkich czy też wobec pewnej kultury naukowej i technicznej, niezdolnej do odpowiedzi na palące pytania ludzkich serc o prawdę i dobro, Kościół jest w pełni świadom tego, jak pilne z punktu widzenia duszpasterskiego jest poświęcenie kulturze specjalnej uwagi.

Dlatego Kościół zachęca świeckich, by z odwagą i twórczą inteligencją byli obecni w uprzywilejowanych miejscach kultury, jakimi są szkoły i uniwersytety, ośrodki badań naukowych i technicznych, środowiska twórczości artystycznej i humanistycznej

refleksji. Celem tej obecności jest nie tylko uznanie i ewentualne oczyszczenie krytycznie ocenianych elementów istniejącej kultury, ale także ich podniesienie poprzez oryginalne bogactwo Ewangelii i wiary chrześcijańskiej. To, co Sobór Watykański II powiedział o relacji pomiędzy Ewangelią i kulturą, odpowiada stałej rzeczywistości historycznej i jednocześnie wskazuje ideał działania szczególnie aktualny i przynaglający; jest to ważny program powierzony pasterskiej odpowiedzialności całego Kościoła, a w nim specyficznej odpowiedzialności świeckich: „Dobra nowina Chrystusowa odnawia ustawicznie życie i kulturę upadłego człowieka oraz zwalcza i usuwa błędy i zło, płynące z ciągle grożącego człowiekowi zwodzenia przez grzech. Nieustannie oczyszcza i podnosi obyczaje ludów (...). W ten sposób Kościół wypełniając własne zadanie, tym samym pobudza i nakłania do kultury życia osobistego i społecznego, i działalnością swoją, także liturgiczną, wychowuje człowieka do wewnętrznej wolności”.

Warto tu raz jeszcze wsłuchać się w szczególnie znamienne słowa adhortacji *Evangelii nuntiandi* Pawła VI: „Kościół wtenczas ewangelizuje, kiedy boską mocą Orędzia, jakie głosi (por. Rz 1, 16; 1 Kor 1, 18; 2, 4), stara się przemienić sumienie poszczególnych ludzi i wszystkich razem, potem także ich działalność, a wreszcie ich życie i całe środowisko, w jakim się obracają. Mówimy o kręgach rodzaju ludzkiego, które należy przemieniać: otóż Kościół nie tylko ma głosić Ewangelię w coraz odleglejszych zakątkach ziemi i coraz większym rzeszom ludzi, ale także mocą Ewangelii ma dosięgać i burzyć kryteria oceny, hierarchię dóbr, postawy i nawyki myślowe, bodźce postępowania i modele życiowe rodzaju ludzkiego, które stoją w sprzeczności ze słowem Bożym i planem zbawczym. To wszystko można tak wyrazić: należy ewangelizować — i to nie od zewnątrz, jakby się dodawało jakąś ozdobę czy kolor, ale od wewnątrz, od centrum życiowego i korzeni życia — czyli należy przepajać Ewangelią kulturę, a także kulturę człowieka. (...) Rozdzwięk między Ewangelią a kulturą jest bez wątpienia dramatem naszych czasów, jak był nim także w innych epokach. Dlatego trzeba dołożyć wszelkich starań i zabiegów, żeby zewangelizować troskliwie ludzką kulturę, czy raczej same kultury”.

Szczególnie dzisiaj uprzywilejowaną drogą prowadzącą do tworzenia i przekazywania kultury są środki społecznego przekazu. Także świat środków społecznego przekazu na skutek przyspieszonego rozwoju wynalazków i zasięgu ich wpływu, obejmującego zarazem całą planetę i docierającego wszędzie, kształtującego mentalność i obyczaje, wyznacza nowe granice misji Kościoła. Odpowiedzialność zawodowa świeckich zarówno działających na tym polu z tytułu personalnego, jak i poprzez inicjatywy i instytucje wspólnotowe, winna być w pełni uznana i wspierana przy pomocy odpowiednio dobranych środków materialnych, intelektualnych i duszpasterskich. W posługiwaniu się środkami przekazu oraz w ich odbiorze należy pilnie zatroszczyć się z jednej strony o czynne wychowywanie zmysłu krytycznego ożywianego umiłowaniem prawdy, z drugiej — o podejmowanie obrony wolności i poszanowania godności osoby; należy również popierać autentyczną kulturę poszczególnych narodów, zdecydowanie i z odwagą przeciwstawiając się wszelkim formom monopolizacji i manipulowania.

Jednak duszpasterska odpowiedzialność świeckich nie kończy się na podejmowaniu wyżej wspomnianych działań obronnych. Na wszystkich drogach

świata, a więc także na jego wielkich arteriach, jakimi są prasa, film, radio, telewizja i teatr, musi być głoszone zbawcze słowo Ewangelii.

O Przemienieniu Pańskim

Kazanie św. Leona Wielkiego, papieża

Pan ukazał przed wybranymi świadkami swoją chwałę i tę postać cielesną, którą dzielił wspólnie z innymi, rozjaśnił takim blaskiem, że Jego twarz stała się podobna do blasku słońca, a szaty dorównywały bieli śniegu. W przemienieniu Chrystusa chodziło głównie o to, aby z serc uczniów usunąć zgorzenie krzyża i by uniżenie dobrowolnie przyjętej męki nie zakłóciło wiary tych, którym została objawiona wspaniałość ukrytej godności. Z nie mniejszą też troską podbudowywał Pan swoim przemienieniem nadzieję Kościoła świętego w tym celu, by całe ciało Chrystusowe dowiedziało się, jaką zostało obdarowane mocą przemiany, i aby wszystkie jego członki mogły się spodziewać udziału w tej chwale, którą wcześniej rozblęśla Głowa.

Powiedział już o tym sam Pan, gdy mówił o majestacie swojego przyjścia: "Wtedy sprawiedliwi jaśnieć będą jak słońce w królestwie Ojca swego". To samo głosi św. Paweł Apostoł: "Sądzę, że utrapienia obecnego czasu nie są godne przyszłej chwały, która się ma w nas objawić". I znowu: "Umarliście i życie wasze jest ukryte z Chrystusem w Bogu. Gdy się ukáže Chrystus, życie wasze, wtedy i wy razem z Nim ukażecie się w chwale". W cudzie przemienienia, który miał utwierdzić apostołów i doprowadzić ich do wszelkiej wiedzy, kryje się jeszcze inne pouczenie. Oto bowiem w czasie jego trwania ukazali się Mojżesz i Eliasz (to znaczy Prawo i prorocy) rozmawiający z Panem, aby w obecności owych pięciu mężów dopełniło się jak najprawdziej to, o czym powiedziano: "Na słowie dwóch albo trzech świadków opiera się cała sprawa". Cóż jest bardziej stałego i mocniejszego od słowa, w którego przepowiadaniu brzmi trąba Starego i Nowego Testamentu, a z nauką Ewangelii rozbrzmiewają wspólnie instrumenty starodawnych obietnic?

Przystają bowiem nawzajem do siebie stronice obydwu przymierzy i Ten, którego wcześniejsze znaki obiecywały pod zasłoną tajemnic, ukazuje się teraz wyraźny i przejrzysty w blasku obecnej chwały. Albowiem jak powiedział św. Jan: "Prawo zostało nadane przez Mojżesza, łaska zaś i prawda przyszły przez Jezusa Chrystusa". W Nim stała się rzeczywistością obietnica zawarta w prorockich figurach i dopełniło się to wszystko, ku czemu zmierzały nakazy Prawa, ponieważ On przez swoją obecność stwierdza prawdę przepowiedni, a łaską swoją czyni możliwym zachowywanie przykazań.

Niechże więc przez głoszenie świętej Ewangelii utwierdzi się wiara wszystkich chrześcijan i niechaj nikt się nie wstydi Chrystusowego krzyża, przez który świat został odkupiony. Z tego też powodu niech się nikt nie boi cierpieć dla sprawiedliwości ani niech nie wątpi w osiągnięcie obiecanej nagrody, ponieważ przez pracę zdąża się do wytchnienia i przez śmierć do życia. Skoro Chrystus przyjął na siebie całą słabość naszej nędzy, z Nim razem zwyciężymy to, co On zwyciężył, i otrzymamy wszystko, co nam obiecał, jeśli tylko będziemy trwać w wierze i miłości względem Niego. Zarówno bowiem w zachowywaniu przykazań, jak i w znoszeniu przeciwności winien w naszych uszach brzmieć uprzedzający głos Ojca: "To jest mój Syn umiłowany, w którym mam upodobanie, Jego słuchajcie".

INTENCJE MSZALNE

Niedziela 8.03 – II Niedziela Wielkiego Postu

7:30 † Bartosza Flaka

10:00 † Helenę (7 r.), Jacka, Julianę, Franciszka, Józefa i Zbigniewa Soluchów,
Józefę i Stanisława Francików, Reginę i Bronisława Grabowskich

12:00 Za parafian

17:00 † Eleonorę i Antoniego Hyrów

Poniedziałek 9.03

7:00 † Zygmunta Francika (greg. 1)

18:00 † Janinę Kwiędacz od siostry Lucyny z rodziną

Wtorek 10.03

7:00 Msza św. łącińska † Zygmunta Francika (greg. 2)

18:00 † Waldemara Ceglarka od Jadwigi z rodziną

Środa 11.03

8:00 † Zygmunta Francika (greg. 3)

12:15 O radość życia z Panem Jezusem dla dzieci z naszej parafii

13:30 O dobre przygotowanie do bierzmowania dla uczniów klas VII i VIII

18:00 **Nowenna do św. Józefa i Msza św.**

1.) W intencjach znajdujących się w skrzynce modlitewnej

2.) O oddalenie epidemii koronawirusa

3.) O obfite i trwałe owoce rekolekcji wielkopostnych

4.) † Marię Lamik od kuzynki Bożeny z mężem i dziećmi

5.) † Tadeusza Drzyzgę od wnuków Patrycji i Mateusza

6.) † Mariannę i Józefa Sygudów, Władysława, Janinę, Franciszka
i Bronisława Badorów, Elżbietę Frosik oraz zmarłych z rodziny
Sygudów i Soluchów

7.) † Zofię i Wacława Adamików, Sabinę i Zygmunta Raczyńskich, Zofię
i Władysława Adamików
oraz zmarłych z rodziny Raczyńskich i Adamików

8.) † Krystynę Lamik (2 r.), Władysława i Anielę Lamików od męża i rodziny

9.) † Teresę (4 r.) i Juliana Gołdowskich

10.) † Henrykę Garbuzik od męża

11.) Genowefę Ciemięgę od córki Elżbiety z rodziną

Czwartek 12.03

7:00 † Zygmunta Francika (greg. 4)

18:00 † Franciszka, Tadeusza, Helenę i Józefa Pietrzaków oraz zmarłych
z rodziny Pietrzaków

Piątek 13.03

16:30 **Droga Krzyżowa dla dzieci**

17:15 **Droga Krzyżowa dla młodzieży i dorosłych**

18:00 1.) † Bożenę Zajęc (16 r.)

2.) † Zygmunta Francika (greg. 5)

18:40 **Adoracja Najświętszego Sakramentu w ciszy (do 21:30)**

Sobota 14.03

9:00 † Zygmunta Francika (greg. 6)

18:00 † Wacława (27 r.) i Stanisławę Kałów

Niedziela 15.03 – III Niedziela Wielkiego Postu

7:30 † Zygmunta Francika (greg. 7)

10:00 † Jadwigę, Leona i Jerzego Sygudów, Annę Gogol

12:00 Za parafian

16:30 **Gorzkie Żale**

17:00 † Lucjana (18 r.) i Janinę Kwiędaczów,
Józefę i Franciszka Kwiędaczów,
Piotra, Marię i Marię Szymanków

Msze św. w niedziele i święta wolne od pracy 7:30, 10:00, 12:00, 17:00

Msze św. w dni powszednie

7:00, 17:00 (w niektóre dni, według intencji mszalnych), 9:00 (soboty),

18:00 (od poniedziałku do soboty)

Nowenna do św. Józefa w środy o 18:00

Nabożeństwa I-czwartkowe i I-piątkowe o 18:40; I-sobotnie o 9:40

Krąg biblijny w każdą środę o 19:15 w domu św. Józefa; wstęp wolny

Adoracja Najświętszego Sakramentu piątek, 18:40 - 21:30

Próby chóru parafialnego czwartek, 20:00 – 21:30

Codzienna modlitwa różańcowa

W niedzielę o 7:15; od poniedziałku do piątku 7:30; w sobotę 9:40

Odwiedziny chorych z obrzędem Komunii św. poza Mszą św.

Pierwsze piątki i pierwsze soboty miesiąca oraz na żądanie

Grupy Ministranci – soboty o 10:00; lektorzy – czwartek o 19:00,

Spotkania dla młodzieży – piątek o 19:00,

Akcja Katolicka – poniedziałek o 20:00,

Żywy Różaniec – pierwszy wtorek miesiąca, Dzieci Boże – sobota o 11:00,

Koło misyjne dzieci – sobota o 11:00,

Diakonia miłosierdzia – pierwszy wtorek miesiąca o 16:30 (kontakt: 609136447),

Diakonia wyzwolenia – drugi poniedziałek miesiąca o 19:00.

Biblioteka parafialna w domu św. Józefa, czynna od 17:00 do 17:45

Księgarnia parafialna w domu św. Józefa, czynna od poniedziałku do piątku od 17:00 do 19:20 i w soboty od 11:00 do 12:00 oraz na życzenie

Kancelaria parafialna

Poniedziałek, środa i piątek po wieczornej Mszy św.; pilne sprawy - tel. 504843975

Kontakt ul. 3-Maja 4, 42-130 Wręczyca Wielka,
parafiwreczyca.pl, tel. 34 3170213, oblubieniec@parafiwreczyca.pl

Konto parafialne

Parafia Katolicka św. Józefa, PKO Bank Polski 66 1020 1664 0000 3802 0331 2881